

Sygn. akt II K 1005/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 marca 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzoskowska,

protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Klimek,

Prokurator: nieobecny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 01 marca 2017r.

sprawy **M. S.**, syna P. i S. z domu K., ur. (...) w m. Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 marca 2012 roku w O. w celu użycia jako autentyczny, dokonał podrobienia dokumentu w postaci kwestionariusza oceny asystenta, za okres od 11.03.2010r. do 23.03.2012r. poprzez nakreślenie na nim podpisu K. M. w pozycji data i podpis asystenta

tj. o czyn przewidziany w art. 270§1 kk

orzeka

I. na podstawie art.17§1 pkt 3 k.p.k. postępowanie karne wobec oskarżonego **M. S.** umarza,

II. na podstawie art.632 pkt 2 k.p.k. koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IIK 1005/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. S. w 2012r. pracował w (...) i był kierownikiem Katedry. Do jego obowiązków należało między innymi ocenianie pracy asystentów i co dwa lata wypełnienie kwestionariusza oceny asystenta.

W latach 2008-2014 roku K. M. pracowała w (...) O. na stanowisku nauczyciela akademickiego. W tym czasie oskarżony M. S. był jej przełożonym.

Kwestionariusz oceny asystenta składał się z czterech części. Pierwsza (I) część była wypełniana przez pracownika sekcji kadr. Drugą (II) część wypełniała osoba oceniana – w tym przypadku K. M.. Trzecią (III) część wypełniał kierownik jednostki organizacyjnej – w tym przypadku oskarżony M. S.. Czwarta (IV) część wypełniania była przez prodziekana ds. studiów.

Oskarżony M. S. w kwestionariuszu oceny asystenta wystawił pozytywną opinię K. M..

Oskarżony M. S. w pod koniec części drugiej w miejscu „data i podpis asystenta” nakreślił datę i podpis K. M..

Dokument ten jako autentyczny został następnie przedłożony do kadr wydziału.

Warunkiem otrzymania nagrody przez asystenta w 2013r. bezwzględnie była potrzebna pozytywna opinia z 2012r.

W tamtym czasie oskarżony M. S. nie był w konflikcie z K. M..

Obecnie między w/w jest konflikt, który dotyczy kwoty 441.200zł. K. M. jest oskarżona z oskarżenia subsydiarnego. Sprawa toczy się w S. O. (1) w O..

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.53, k.75v-76v., zeznania świadka K. M. k.14-14v, kwestionariusza k.3, k.27, opinia k.38-45/

Oskarżony M. S. nie był dotychczas karany sędownie /k.47/.

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego M. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. /k.53/

Przesłuchiwany przed Sędem w charakterze oskarżonego M. S. ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszernie wyjaśnienia - jak na k.75v-76v. Oskarżony wyjaśnił między innymi odnośnie trybu wypełniania kwestionariuszy oceny asystenta. Wyjaśnił, że przedmiotowa opinia jest krystaliczna, doskonała, co było niezbędne do wystąpienia o nagrodę dla danego asystenta. Wyjaśnił m.in., że zdarzało się, iż pisał opinię w części trzeciej, kiedy nie była wypełniona jeszcze część druga, która była wypełniana przez asystenta i podpisywana przez niego. Oskarżony m.in. wyjaśnił, że napisałem 23 marca, żeby zafiksować dla sekretarki skrajny termin dostarczenia ankiety. Przyznał, że (...) napisał po to, by widać było kogo opinia dotyczy, bo na tej stronie nie było ani podpisu ani wypełnienia. Oskarżony stwierdził jednocześnie, że to był jego błąd, bo nie powinien tak zrobić, być może w innym przypadku też tak mógł zrobić. Oskarżony dodał też, że w tamtym czasie nie było konfliktu z panią K. M., zaś obecnie jest konflikt. Oskarżony stwierdził, że został oszukany na kwotę 441.200zł przez panią K. M., która jest oskarżona z oskarżenia subsydiarnego, a sprawa toczy się w S. O. (2) w O..

Sęd zważył, co następuje:

Oskarżony co do zasady przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, co wynika z jego wyjaśnień złożonych przed Sędem. Sęd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne. Oskarżony w wyjaśnieniach złożonych przed Sędem jednoznacznie przyznał, że (...) napisał po to, by widać było kogo opinia dotyczy, bo na tej stronie nie było, ani podpisu ani wypełnienia. W ocenie Sądu ta okoliczność świadczy o tym, że oskarżony świadomie nakreślił imię i nazwisko K. M., wiedząc, że to było bezprawne, bo przyznał, że popełnił błąd.

Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach przeprowadzonych w sprawie, w tym z zeznań K. M., jak i z dowodu z opinii biegłego grafologa.

Sęd dał wiarę zeznaniom świadka K. M.. Świadek zeznała w jakich okolicznościach stwierdziła, że na przedmiotowym kwestionariuszu został podrobiony jej podpis. Zeznania tego świadka są logiczne, szczegółowe, K. M. zeznała na okoliczności jej wiadome.

Sęd w całości uznał za wiarygodną opinię wydaną przez biegłego grafologa. W ocenie Sądu opinia ta nie zawiera luk i niejasności. Z opinii jednoznacznie wynika, że podpis K. M. złożony w pozycji „(data i podpis asystenta)” na drugiej stronie Kwestionariusza Oceny Asystenta za okres od 11.03.2010r. do 23.03.2012r. wypełnionego na nazwisko M. K. – nie został nakreślony przez K. M., a został nakreślony przez M. S. Wnioski zawarte w opinii potwierdzają podaną przez oskarżonego i K. M. wersję wydarzeń. Sęd przyjął za wiarygodną opinię również dlatego, że została sporządzona przez osobę do tego uprawnioną, posiadającą doświadczenie zawodowe. Ponadto opinia ta w toku postępowania nie była kwestionowana.

Sęd uznał za wiarygodne pozostałe dowody z dokumentów, gdyż zawierają one treści, którym strony nie przeczyły. Zostały sporządzone przez osoby lub podmioty do tego uprawnione. Zawierają informacje oraz dane, które odnoszą się do ustaleń stanu faktycznego, stanowią jego ważne uzupełnienie.

W ocenie Sądu zachodziły przesłanki i podstawy do umorzenia postępowania karnego wobec M. S. z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość przypisanego mu czynu.

Przy umorzeniu postępowania karnego na podstawie art. 17§1 pkt 3 k.p.k. Sąd przyjmuje, że społeczna szkodliwość przypisanego sprawcy czynu jest znikoma. Kryteria służące do ustalenia stopnia społecznej szkodliwości czynu zostały wskazane w przepisie art. 115 § 1 pkt 2 k.k.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, Sąd brał pod uwagę rodzaj i wagę naruszonego dobra jakim było przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentu. Należy zauważyć, że czynem swoim M. S. nie wyrządził nikomu, w tym K. M. szkody, ani krzywdy. Wręcz przeciwnie w złożonym kwestionariuszu oceny asystenta M. S. wystawił K. M. ocenę pozytywną, w części opisowej wypowiedział się o niej w samych superlatywach. Jak wynika ze stanowisk stron M. S. w żadnym stopniu negatywnie nie wpłynął na karierę asystentki – K. M., a wręcz przeciwnie, dzięki złożonemu na czas, z pozytywną oceną kwestionariusza, otworzyła się K. M. droga do dalszej kariery zawodowej i uzyskania ewentualnych nagród. W ocenie Sądu M. S. w wystarczający sposób wyjaśnił przyczyny i okoliczności popełnienia czynu, co również miało wpływ na ocenę społecznej szkodliwości czynu jako znikomą. M. S. również w wiarygodny sposób wyjaśnił czym się kierował, jakie były jego motywacje, zamiar. Mianowicie chciał na czas oddać kwestionariusz, podnosił wielość pracy i obowiązków w tym okresie oraz trudny okres związany z poważną chorobą.

Sąd miał również na uwadze właściwości i warunki osobiste M. S. oraz jego dotychczasowy sposób życia. M. S. do tej pory nie był karany sędownie za jakiegokolwiek przestępstwo. Jego dotychczasowa niekaralność świadczy o prawidłowym jego stosunku do obowiązujących norm prawnych, co zasługuje na aprobatę. Powyższe świadczy o tym, że zachowanie oskarżonego miało w jego życiu charakter incydentalny.

Należy ponadto podnieść w jakich okolicznościach doszło do ujawnienia czynu M. S.. Zarówno wymieniony, jak i K. M. przyznali, że na okres czynu nie byli w konflikcie. Natomiast na czas zawiadomienia o przestępstwie i obecnie w/ w pozostają w silnym konflikcie, co miało wpływ na ich wzajemne relacje.

W ocenie Sądu przedstawiona analiza okoliczności oraz zastosowane kryteria służące do ustalenia stopnia społecznej szkodliwości czynu M. S. dały jednoznaczne podstawy do umorzenia postępowania karnego w przedmiotowej sprawie wobec M. S..

Orzeczenie o kosztach sądowych było konsekwencją umorzenia postępowania w sprawie.